SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

În actualitatea radioamatorismului

„CUPELE" PENTRU TINERET LA RADIOGONIOMETRIE

Radiogoniometria pentru amatori („vînătoarea de vulpi") atrage un număr tot mai mare de tineri și tinere din întreaga țară. Pentru angrenarea lor în cît mai multe întreceri, alături de campionatul republican, au fost inițiate cele cinci competiții zonale destinate tineretului — băieți și fete, între 12 și 18 ani : **„Cupa Munteniei", „Cupa Moldovei", „Cupa Maramureșului", „Cupa Transilvaniei"** și **„Cupa Banatului"**. Întrecerile care se desfășoară pe frecvența de 3,5 mHz (mai accesibilă tineretului din toate punctele de vedere) au loc în această lună, constituind prilejuri de selecție pentru participarea la campionatul republican. Pentru a da posibilitate sportivilor din fiecare județ să participe nu numai la întrecerile celui mai apropiat centru, ci și la altele, dacă doresc, anul acesta concursurile au fost programate în două serii. Pînă în prezent au avut loc două din aceste competiții : „Cupa Munteniei" și „Cupa Banatului", avînd fiecare cîte două etape.

★

În Pădurea Trivale, de lîngă Pitești, a avut loc, în organizarea Radioclubului județean Argeș, **„Cupa Munteniei"**, destinată juniorilor mari și juniorilor mici, la care au participat 98 de sportivi — băieți și fete — din județele : Prahova, Hunedoara, Municipiul București, Galați, Vîlcea, Dolj, Brașov și Argeș. În prima etapă (4 mai) competiția s-a desfășurat pe o vreme frumoasă, dar în cea de a doua (11 mai) o ploaie torențială însoțită de grindină a pus la grea încercare atît aparatura cît și rezistența participanților. Cu toate acestea întrecerile nu s-au oprit și mai bine de 80 la sută dintre participanți au realizat normele cerute de regulament, mulți dintre ei obținînd chiar rezultate foarte bune. Cupa a revenit selecționatei Radioclubului județean Galați, formată din sportivii **Gabriela Bîrleanu, Lăcrămioara Blaga, Florin Jugănaru** și **Manuel Radu.**

★

Întrecerile pentru **„Cupa Banatului"** au fost organizate de radioclubul județean Timiș în Pădurea Verde, din apropierea comunei Dumbrăvița. Au luat parte 40 de sportivi din județele Arad, Hunedoara, Satu Mare și Timiș. Ploaia din timpul primei etape nu a împiedicat desfășurarea probelor. Din păcate nici ultima etapă n-a beneficiat de o vreme mai bună. Trofeul a fost cîștigat de reprezentativa Radioclubului Timiș, compusă din sportivii : **Valerica Joldiș, Mariana Bungău, Mihai Sîrbu** și **Levent Lany.**

Duminică 18 mai și dumnică 25 mai, la Galați, Cluj-Napoca și Baia Mare vor avea loc întrecerile pentru desemnarea cîștigătorilor la cupele Moldovei, Transilvaniei și Maramureșului.

Ion HOABĂN

OLIMPIADA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Recent, în masivul Bucegi, pe o vreme ploioasă și rece, a avut loc prima etapă a Alpiniadei Municipiului București la care au participat 57 de sportivi fruntași din asociațiile : Universitatea, Grivița Roșie, I.T.B. și Electro Sf. Gheorghe, Alpiniștii au parcurs trasee de la gradul 2 A pînă la gradul 5 B de dificultate, remarcîndu-se în mod deosebit **Ioana Constantin** și **Tercza Pupeza** (I.T.B.), **Grigore Golgota** (Electro Sf. Gheorghe) și **Viorel Nicolaescu** (Grivița Roșie București).

9 000 DE EXPONATE, „ISTORIA" UNEI ACTIVITĂȚI SPORTIVE ÎN PLIN AVÎNT

În emisiunea **De la A la... infinit**, colegii de la televiziune au făcut o anchetă-fulger, întrebîndu-i pe oamenii de pe stradă dacă știu unde se află Muzeul de istorie a municipiului București. Și nu de puține ori, deși doar gardul îi despărțea în momentul interviului, unii nu cunoșteau sediul prestigioasei instituții de cultură. Ne-am adus aminte de acest lucru cînd ne-am propus să scriem despre **Muzeul sportului din România** și ne-a venit în minte aceeași întrebare : **cîți dintre sportivi, în special, știu unde se află Muzeul sportului ?** Drept să spunem, după numărul vizitatorilor — puțini.

Iată de ce, în **Ziua internațională a muzeelor**, ne-am propus să dedicăm aceste rînduri Muzeului sportului. În anul ce va urma, muzeul acesta, care și-a propus să strîngă în sălile lui mărturii ale activității sportive de pe meleagurile țării noastre, pe cît posibil de la începuturile ei, va împlini un deceniu de activitate. A fost înființat în 1971 și, deși la o vîrstă atît de fragedă, el cuprinde azi aproximativ 9 000 de exponate, dintre care 1 000 au fost aduse în ultimii doi ani. Deci, mereu e ceva nou de văzut. Muzeul se află în clădirea principală de la tribuna I a stadionului „23 August" din Capitală. Pentru început locul a fost adecvat, dar odată cu dezvoltarea muzeului i s-ar cuveni acestui lăcaș un spațiu prin zona centrală a Capitalei.

Dar să-l vizităm, unde el „s-a născut" și unde de cum îi treci pragul te simți într-o ambianță plăcută, în mijlocul unor exponate care trezesc interesul nu numai omului de sport. Ne-a fost ghid directorul **Nicolae Șerbănescu**, un tînăr profesor de istorie, îndrăgostit de sport încă din anii de liceu, pe cînd făcea atletism la Progresul. Istoria muzeului începe cu... începutul sportului de performanță de la noi, influențat, bineînțeles, în creșterea lui de dezvoltarea economică a țării în anumite perioade. Primele trofee, sau cele mai multe dintre acestea, ce mărturisesc despre primele izbînzi ale sportului românesc peste hotarele țării, se leagă de numele unor pionieri cum au fost **Al. Frim** sau **Al. Berlescu,** primul încununat cu laurii campionatului mondial de bob, al doilea cu Diploma pentru locul 2, obținut la raliul Monte Carlo. Lîngă acestea stă medalia de bronz adusă de echipa de rugby de la J.O. de la Paris. Este vorba de perioada anilor 1924—1934. Începuturi.

După Eliberare, colecția de trofee avea să se mărească necontenit. Sportivii de talent ai noii Românii au urcat an de an noi trepte în ierarhia sportului mondial. Un drum al cărui început e dominat de strălucirea primei medalii olimpice de aur a sportului românesc, obținută de **Iosif Sîrbu** la J.O. din 1952, de la Helsinki. De atunci, trecerea anilor își are repere tot mai dese în splendidele trofee. Muzeul are azi colecții de medalii olimpice, mondiale și europene (un adevărat record, **Gh. Berceanu** — 9 medalii, dintre care 7 de aur !). Pe care să le reții ? Spațiul nu ne permite să le amintim. Alături de ele se află numele multor sportivi de mare performanță din România, de care avea să se vorbească în întreaga lume. Să amintim de succesele atletelor, gimnastelor și ale luptătorilor, ale „flotilei de aur", ale jucătoarelor noastre de tenis de masă, ale boxerilor, handbaliștilor, voleibaliștilor, boberilor. Fotbalul, sportul acesta atît de iubit, se prezintă în muzeu cu două documente mișcătoare : „actul de naștere" al federației, de acum 50 de ani, și pașaportul colectiv al echipei naționale, prezentă la primul campionat mondial, tocmai peste mări și țări, la Montevideo — 1930. În anii regimului nostru, sportul a făcut pași uriași. O atestă mișcarea de educație fizică și galeria marilor sportivi, campioni olimpici, mondiali și europeni, care, parcă, îi privesc din fotografii pe vizitatori. Printre ultimele piese ale muzeului, două de valoare mondială : racheta cu autograf a marelui campion **Bjorn Borg,** dăruită muzeului, după meciul cu Ilie Năstase, din „Cupa Davis" — 1979 ; mănușile (tot cu autograf) supercampionului olimpic și mondial, boxerul cubanez **Teofilo Stevenson.**

În cartea sa de aur, muzeul sportului din România are de acum semnături ale unor personalități marcante ale vieții sportive din Mexic, Spania, Israel, Zair, ale unor membri ai C.I.O. Rămîne doar — e dorință a directorului acestui muzeu și nu numai a lui — să sporească numărul vizitatorilor din rîndurile sportivilor noștri, ale școlarilor, ale pionierilor. Mulți copii veniți în București, în excursii, au ocolit acest muzeu (nu din vina lor, ci a celor ce au răspuns de excursiile acestea) în mod inexplicabil. La Muzeul sportului trebuie să vină fiecare echipă ce poposește în Capitală. Pentru aceasta și Muzeul sportului trebuie mai bine popularizat, mai des prezent pe micul ecran, în programele de actualități ale cinematografelor. Se intenționează, ca în zilele ce vor urma, sub cupola muzeului să se strîngă, pentru o perioadă de timp, și importantele trofee care se află în prezent în vitrinele cluburilor bucureștene. Se încearcă și organizarea unor acțiuni cultural-educative, adică pași spre apropierea muzeului de sportivi. E nevoie desigur și de aportul cluburilor în acest sens.

Să-i facem pe sportivii noștri să vină la muzeul lor. Mai mulți și mai des. Și nu numai pe sportivi !

Constantin ALEXE

O nouă premieră în teatrul sportiv

TRIBULAȚIILE TEAMULUI „A.S. CUIUL"

La a doua sa piesă de teatru (după „Centrul înaintaș s-a născut la miezul nopții"), colegul nostru Mircea M. Ionescu oferă lumii sportului o nouă mostră a pasiunii sale extra-sportive. Iar dacă actul artistic pe care-l săvîrșește se întoarce în zona sportului, atunci avem temeiuri să susținem — închizînd cercul — că jocul devine cultură, așa cum cultura este joc pentru Huizinga.

Totul pare transfigurare în proaspăta comedie a lui M.M.I. El însuși se lasă ispitit de vagi momente de viață, pe care — filtrîndu-le — ni le redă, cu imaginație, într-o viziune personală, nu lipsită de forță artistică. El însuși se joacă, durînd schelăria piesei, eliberînd în text facultăți creative, închipuind scene aproape obsedante. Cuvîntul din urmă nu e ales întîmplător, pentru că lumea fotbalului e pentru autor „pîinea cea de toate zilele". Așa se face că după debutul împovărat de excese juvenile, la distanță de numai un an, evident maturizat în planul creației, acceptînd sugestia criticii, Mircea M. Ionescu cantonează noul său exercițiu dramaturgic exclusiv în problematica fotbalului.

„Pelé și caii verzi" este o colecție de aluzii și subtilități care incită spectatorul ca la un meci de fotbal adevărat. Autorul reușește să ne poarte cu el prin ficțiune, prin realitatea nouă, artistică, pe care a creat-o, folosind elementele cotidianului. „Directorul" de întreprindere posedat de morbul balonului rotund pînă la grava neglijare a sarcinilor de producție, sau „căpitanul de echipă Gogoneață", venal, îmbătrînit în rele, sau „responsabilul cultural-artistic Zambilă", devenit peste noapte expert în fotbal și confundînd ciuleandra cu driblingul — asemenea personaje populează o piesă premeditat moralizatoare prin însăși ființa ei. Sigur, textul operează vitriolant și prin șarjele orale pline de haz, pe care spectatorii le urmăresc nu numai cu rîsul spontan, ci și cu o intimă participare comprehensivă. La premiera absolută, în sala Teatrului de stat „Valea Jiului" din Petroșani, un vecin de stal întreba cu naivitate dacă nu cumva tribulațiile team-ului „A.S. Cuiul" vor supăra pe cineva din public... Compliment (brut, pe cît de autentic) cum nu se putea mai potrivit pentru efectul piesei !

M.M.I. a avut norocul unei distribuții de elită, în care strălucește talentul protagonistului Mihai Clita, spumos, dezinvolt, răsplătind faptul că e generos servit de text. Dau un excelent cadru mimetic scenelor : Florin Plaur, Francisca Ionașcu, Corvin Alexe, Miruna Ghețu. Slujesc cu credință actoricească textul : Dinu Apetrei, Mircea Păinișoară, Virgil Flonda, Mioara Mirea, Ilie Ștefan și Rosmarin Delica. Tînărul regizor Florin Fătulescu ordonează cu mînă sigură mișcarea scenică, punînd accentele necesare într-o scenografie stabilă. În tratarea liniară (fără umbre) a subiectului, nu ne-ar fi surprins un final cu repetiție de rondel. În sfîrșit, pentru Mircea M. Ionescu, autorul, un buchet de aplauze, ca la teatru !

În culisele echipei „A.S. Cuiul", „copiii de duminică ai orașului" (cum spune autorul)

Foto : Ion LICIU (Petroșani)

Victor BĂNCIULESCU

DOUĂ EXPOZIȚII FILATELICE DEDICATE OLIMPIADEI

Începe să intre în tradiție organizarea unor expoziții filatelice dedicate celui mai însemnat dintre momentele sportului mondial — Olimpiada. Faptul este cum nu se poate mai firesc, de vreme ce aceste două la fel de frumoase și folositoare preocupări ale omului modern — sportul și filatelia — stau, prin esența lor, sub semnul olimpismului, al ideii olimpice de pace, prietenie și colaborare între popoare.

În ordine cronologică, prima va fi „EXPOLIMP '80" organizată, în colaborare cu Comitetul Olimpic Român, de către Cercul filatelic municipal Timișoara, cu sprijinul filialei AFR Timiș. Înscrisă sub genericul festivalului național „Cîntarea României", manifestarea din orașul de pe malul Begăi se va desfășura între 17 și 25 mai, fiind invitați să participe colecționari din întreaga țară. În ziua de 18 mai va avea loc **primul simpozion de filatelie olimpică.**

Capitala va găzdui, la rîndul său, o expoziție cu participare republicană „OLIMPIADA '80", organizatori fiind Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Comitetul Olimpic Român și, bineînțeles, Asociația Filateliștilor din România, prin filiala București. Expoziția va fi deschisă la 5 iulie și va dura pînă la 12 iulie, la clasa competitivă urmînd a participa 121 de expozanți. În fapt, manifestarea va avea o deschidere largă, tematica nefiind numai olimpică, ci, în general, sportivă. Sînt în curs de tipărire cele **patru plicuri ocazionale** ce vor fi puse în circulație cu prilejul expoziției, dedicate **flăcării olimpice, gimnasticii, imnului olimpic** și, respectiv, **aniversării a 100 de ani de presă sportivă în România.**

RĂSPUNDE Ion Poștașu

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Cele 4 medalii cucerite de Ecaterina Szabo, la campionatele europene de junioare, confirmă strălucita afirmare a gimnasticii noastre feminine :

Prin cuvinte-ncintătoare
Nu doresc să le dezmierd.
Dar la fete, mi se pare,
Că excepția-i cînd... pierd !

ION AFRETOAIA, BACĂU. În 1956, în campionatul Diviziei A, Dinamo Bacău a reușit „performanța" neverosimilă de a pierde pe teren propriu meciul cu C.C.A. cu 8—0 ! În schimb, lucru la fel de neverosimil — dacă la fotbal există ceva neverosimil ! — în retur la București —, Dinamo Bacău a învins cu 1—0. După 24 de ani, vreți să știți cine a înscris golul victoriei. Oricum, ați cîștigat rămășagul. Golul a fost înscris de Hulea, în min. 23. Să vă spun — dacă tot facem istorie — și cînd s-a jucat partida : la 30 septembrie 1956, pe stadionul „23 August" din Capitală. În formația din Bacău apăreau, printre alții, Oaida și Cornel Popa. Dar iată și „unsprezecele" C.C.A.-ului : Voinescu — Zavoda II, Apolzan, Dumitrescu — Onisie, Bone — Cacoveanu, Bükossi, Alexandrescu, Ivănescu, Tătaru. La campionatul acela participau 13 echipe. C.C.A. se afla pe locul 1, iar Dinamo Bacău pe locul... 11 !

ANDREI CRĂCIUNESCU, BUCUREȘTI. Din moment ce a fost organizat un concurs cu întrebări referitoare la Jocurile Olimpice, evident că n-ar fi tocmai indicat să intervin în concurs, ajutîndu-i pe unii din concurenți, în dauna altora. Vă doresc succes, fără concursul lui... Ion Poștașu !

ȘTEFAN BURLACU, LIPOVA. Nu-mi vine să cred că persoana cu care v-ați contrazis este un arbitru din lotul B. Dacă așa este, păcat că nu-i dați numele, vorba aceea, ca să știm cine ne... arbitrează. Dv. cunoașteți mai bine regulamentul. Dacă la o fază de joc portarul a prins mingea și a degajat-o, iar aceasta s-a lovit de arbitru și a ricoșat înapoi în poartă, este gol, arbitrul „făcînd parte din joc".

Ilustrații : N. CLAUDIU